

Remissvar



Justitiedepartementet
ju.remissvar@regeringskansliet.se

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm
Tel +46 8 408 980 00
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

2025-05-28

FI dnr 24-30160
(Anges alltid vid svar)

Ett nytt konsumentkreditdirektiv (SOU 2024:69)

Ert dnr: Ju2024/02164

Finansinspektionen (FI) önskar komplettera sitt remissvar daterat den 20 januari 2025 avseende konsumentkreditutredningens förslag till genomförande av det nya konsumentkreditdirektivet¹. Kompletteringen avser förutsättningar för tillstånd enligt den föreslagna lagen om verksamhet med bostadskrediter och vissa andra konsumentkrediter (LVBK) och påverkar inte tidigare framförda synpunkter.

5.19 Godkännande och registrering

Enligt konsumentkreditdirektivet ska det finnas ett tillståndsförfarande för dem som lämnar och förmedlar krediter som omfattas av direktivet. Utredningens förslag innebär att de institut som inte omfattas av befintliga tillståndstyper (bank, kreditmarknadsföretag, betaltjänstleverantör, bolåneinstitut och e-pengainstitut) ska söka tillstånd enligt LVBK. Det handlar om så kallade subsidiära kreditgivare, subsidiära kreditförmedlare samt företag som erbjuder objektsfinansiering för varor som erbjuds av företaget eller den egna koncernen och därför undantas från lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Tillståndskravet för subsidiära kreditgivare och subsidiära kreditförmedlare begränsas enligt

¹ Europaparlamentets och Rådets direktiv (EU) 2023/2225 av den 18 oktober 2023 om konsumentkreditavtal och om upphävande av direktiv 2008/48/EG.

utredningens förslag till stora företag, det vill säga sådana som är större än dem som omfattas av EU:s definition av små och medelstora företag, SME.

Förutsättningarna för subsidiära kreditgivare och subsidiära kreditförmedlare att få tillstånd framgår av 3a kap. 3 § LVBK i betänkandet. Det bör noteras att utredningens förslag skrevs med utgångspunkt i det rättsläge som gällde när betänkandet överlämnades, oaktat att lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter (LVK) ska upphöra, och att de krav som föreslås ställas för att tillstånd ska ges i princip motsvarar dagens krav enligt LVK. Någon närmare reflektion om lämpligheten av dessa krav för olika typer av verksamhet gjordes aldrig inom ramen för utredningen. FI tog heller inte upp dem i vårt remissvar.

FI bedömer, efter en fördjupad analys, att kraven för att få tillstånd enligt förslaget 3a kap. 3 § LVBK är rimliga för subsidiära kreditgivare och objektsfinansieringsföretag. För bolag som lämnar egna krediter finns skäl att ställa höga krav även om krediterna ges som en begränsad del av företagets totala verksamhet. Dessa bolag har ett långtgående ansvar enligt konsumentkreditlagstiftningen att exempelvis ha rutiner och processer för kreditprovningar som motverkar att konsumenterna beviljas krediter de inte klarar att betala tillbaka och att bistå med anståndsåtgärder om en sådan situation skulle uppstå. Det krävs alltså en hög grad av kompetens i bolaget och berörda personer måste vara lämpliga att driva sådan verksamhet.

Däremot ter sig kraven i föreslagna 3a kap. 3 § LVBK alltför långtgående för subsidiära kreditförmedlare, vars huvudsakliga verksamhet är att tillhandahålla varor och tjänster och inte kreditförmedling. Även om verksamheten i dessa bolag på ett generellt plan ska ske på ett professionellt sätt av en kompetent ledning anser FI att det är oproportionellt att förutsättningarna för att subsidiära kreditförmedlare ska få tillstånd ska bedömas på samma sätt i alla avseenden som för kreditgivare. De krediter som förmedlas lämnas dessutom av en kreditgivare som i sin tur måste leva upp till dessa förhållandevis högt ställda krav för att kunna bedriva sin verksamhet. Det är enligt FI:s mening centralt att subsidiära kreditförmedlare agerar i enlighet med de författningar som reglerar företagets verksamhet och bland annat har rutiner och processer som säkerställer att de lever upp till kraven på god kreditgivningssed och informationskraven i konsumentkreditlagen. Däremot anser inte FI att det är proportionerligt att ställa motsvarande krav på ägare och ledningen i subsidiära kreditförmedlare som ställs på kreditgivande institut. Den i

betänkandet föreslagna ordningen skulle också ställa inspektionen inför en utmanande uppgift att göra bedömningen om ledningen för ett företag vars huvudsakliga verksamhet är handel har lämplig kompetens för de uppgifter de ställs inför, där kreditförmedlingen blott är en liten del.

FI anser därför att tillståndskravet för subsidiära kreditförmedlare bör begränsas till punkterna 1 och 2 i föreslagna 3a kap. 3 § 1 st. LVBK. Tillstånd skulle därmed ges en subsidiär kreditförmedlare som är ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening om, (1) bolagsordningen eller stadgarna inte strider mot LVBK eller någon annan författning, och (2) det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med LVBK och andra författningar som reglerar företagets verksamhet. En sådan ordning skulle dessutom mildra den förhållandevis stora tröskeleffekt som uppstår i samband med att en aktör blir tillståndspliktig för att den inte längre faller under konsumentkreditutredningens föreslagna definition av *mindre företag* i 1 kap. 2 § konsumentkreditlagen.

FINANSINSPEKTIONEN

Daniel Barr
Generaldirektör

Anders Dölling
Enhetschef

I detta ärende har generaldirektören Daniel Barr beslutat. Enhetschefen Anders Dölling har varit föredragande. I den slutliga handläggningen har också enhetschefen Freddy Nyberg och avdelningschefen Johan Persson deltagit.

Kopia till Ju.L2@regeringskansliet.se